

tot een kleine vakantie uitgebreid en gaven ons alle gelegenheid om zijn vitaliteit, ook in de laatste jaren, te bewonderen.

Onze bijeenkomsten zullen zeer vreemd zijn zonder VAN WISSELINGH.

G. BARENDRECHT

Een bijdrage over documentatie op entomologisch gebied

door

J. J. MEURER

Toen ik twintig jaar geleden met de studie der wantsen (Hem.-Het.) begon, heb ik me twee exemplaren aangeschaft van de catalogus van RECLAIRE (Naamlijst der in Nederland en het omliggend gebied waargenomen wantsen). Hiervan heb ik een losbladig systeem gemaakt door de tekst per soort en per variëteit op een apart vel papier te plakken.

Van alle op de catalogus verschenen vervolgen heb ik de gegevens op gelijke wijze behandeld, zodat per soort en per variëteit alles in één oogopslag te overzien is.

Ontvangen overdrukken, die over één soort handelen, konden bij het systeem gevoegd worden. Overdrukken en boeken, die verschillende soorten of groepen van soorten behandelen, werden apart geplaatst en daarvan werd per soort in het losbladig systeem een verwijzing naar de bladzijde van het betreffende werk gemaakt.

Daarnaast had ik van iedere geslachtsnaam een smalle systeemkaart gemaakt, ter grootte van een visitekaartje, vermeldende tot welke geslachtengroep (tribus), onderfamilie en familie het genus behoort.

Toen in 1957 CARVALHO zijn „Catalogue of the Miridae of the World” (*Arquivos do Museu nacional* 44 e.v., Rio de Janeiro, Brasil) publiceerde, was het voor mij niet zo'n groot werk om de Nederlandse gegevens volgens zijn systeem te groeperen en tevens om in het kaartsysteem de lijst van synoniemen bij te werken.

Ook de in 1955 door CHINA & MILLER gepubliceerde „Check-list of family and subfamily names” (*Annals Mag. nat. Hist.* (12) 8 : 257—267) gaf mij gelegenheid mijn gegevens daarnaar te hergroeperen en het kaartsysteem bij te werken. Dit is zo doorgedaan, bijv. met de nieuwe catalogus van SLATER (SLATER, J. A., 1964, A catalogue of the Lygaeidae of the World).

Het prettige van de catalogie van CARVALHO en SLATER is, dat alle genera per tribus en alle soorten per genus alfabetisch lexicografisch zijn gerangschikt, waardoor men veel sneller de gegevens op kan zoeken dan vroeger bij de oude catalogi het geval was. Daardoor ben ik er toe overgegaan ook in de andere families de geslachten alfabetisch lexicografisch te rangschikken en de soorten per geslacht evenzo te ordenen.

Ik vermeldde reeds, dat overdrukken en boeken die verschillende soorten of groepen van soorten behandelen, apart geplaatst worden.

Om mijn bibliotheek overzichtelijk te maken heb ik deze ingedeeld volgens de

„Decimal Classification and relativ index for libraries and personal use” door M. DEWEY, waarbij ieder onderwerp een cijfercombinatie krijgt en ieder werk over eenzelfde onderwerp een volgnummer. Daardoor kan ik bij verwijzing volstaan met de cijfercombinatie en het volgnummer van het betreffende werk.

Bij het Nederlands Instituut voor documentatie en registratuur zijn deze indelingen verkrijgbaar. Ook op landbouwgebied is reeds veel werk in dit opzicht verzet in het Centrum voor landbouwdocumentatie, dat in 1955 een register op de universele decimale classificatie uitgaf en daarna een landbouwcode.

Omdat ik met de op bovenstaande werkwijze verkregen indeling vlot kan werken en nieuwe gegevens gemakkelijk kan bijvoegen, leek het me gewenst mijn medeleden hiervan op de hoogte te stellen in de hoop dat ook anderen hiervan profijt kunnen trekken.

Summary

Discussion of a method to arrange a private library according to the decimal classification of DEWEY.

Hillegom, Prinses Irenelaan 43.

Over weersomstandigheden bij de lichtvangst

door

W. J. BOER LEFFEF

Naar aanleiding van het artikel van de heren DELNOYE en PENNERS in *Ent. Ber.* 28 : 181—182 (1968) zou ik uit eigen ervaring het volgende willen opmerken. Gestadige motregen met redelijk hoge temperatuur (17—20° C of meer) beïnvloedt de vangst zowel op licht als op smeer in gunstige zin. Bij een opkomende onweersbui is de aanvlucht maximaal, onafhankelijk van de richting van de wind. Na de bui, afhankelijk van de tijd waarop hij valt, kan er aanvlucht mogelijk zijn, mits geen sterke temperatuurdaling is opgetreden. Maar in elk geval is de vlucht dan veel geringer.

Na een stortbui is doorgaans geen aanvlucht meer te verwachten, ofschoon ook in dit geval weer uitzonderingen mogelijk zijn, afhankelijk van het tijdstip waarop de bui viel. De windrichting doet er weinig toe, behalve als hij uit het noorden of noordoosten waait. In dat geval kan de aanvlucht ongunstig beïnvloed worden. De beslissende factor is dan de temperatuur. Harde wind heeft een ongunstige invloed, zeker wanneer de windkracht 5 of meer is. Maar ook in dit geval komen er uitzonderingen voor. Op één van de waddeneilanden maakte ik avonden mee, waarop het lichtscherp met extra haringen voor wegwaaien moest worden behoed. Desondanks was de aanvlucht massaal. Hetzelfde maakte ik op verschillende plaatsen in het Duindistrict mee. Dit houdt stellig wel verband met het feit, dat in gebieden, waar zich bijna altijd een krachtige luchtverplaatsing voordoet, de vlinders hierop zijn ingesteld. Op het vasteland in het binnenland ligt de situatie anders, als gevolg waarvan het vangen bij flinke wind weinig resultaten oplevert.